

РЕШЕНИЕ

№ 600

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10784** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. А. К. срещу Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г., на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Л., с която са отпуснати както следва: по т.1 месечна финансова подкрепа по чл.70, ал.1 от ЗХУ от 25,41лв., считано от 01.03.2020г. до 31.03.2020г. и по т.2 месечна финансова подкрепа по чл.70, т.1 ЗХУ в размер на 25,41лв., считано от 01.04.2020г. до 28.02.2022г. и срещу Решение №22-РД06-0076/19.05.2020г. от и.д. директора на РДСП С. – град, с което заповедта е отменена и преписката е върната на директора на ДСП - Л. за предприемане на действия по компетентност.

Делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ с Решение №10642/20.10.2021г. на ВАС, Шесто отделение, като са дадени указания при новото разглеждане на делото съдът да изясни предмета на спора и неговата допустимост, предвид, че оспорената заповед е отменена от горестоящия административен орган. В изпълнение, съдът е указал с разпореждане от 27.04.22г. на ответника да представи информация, дали има произнасяне по преписката на К., върната за ново произнасяне с Решение №22-РД06-0076/19.05.20г. на директора на РДСП С. – град, ако е издадена заповед обжалвана ли е и по отношение на същото заявление на жалбоподателя има ли друго висящо дело в АССГ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично и с адв. Ж., като поддържа жалбата, претендира разноски и адвокатско възнаграждение

по чл.38, ал.2 от ЗАдв.

Ответникът - Директора на Дирекция „Социално подпомагане“- Л., чрез юрк. С. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Ответникът - Директорът на РДСП С. – град, чрез юрк. К. също оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не участва в производството по делото.

Административен съд- София- град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С молба от 06.06.22г. процесуалният представител на ответника е информирал съда, че след като на 17.03.20г. И. К. е подал процесното заявление – декларация за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл.20, ал.1 от ЗХУ без да декларира наличие на ЕР на ТЕЛК е направена служебна справка в Regix и е установено, че по повод на преосвидетелстване на К. с ЕР на ТЕЛК №0579/26.02.2019г. са определени 50% трайно намалена работоспособност със срок до 01.02.2022г., но ЕР се обжалва пред НЕЛК, т.е. не е влязло в сила. Въпреки това, съобразно цитираното ЕР е направено заключение с конкретни подкрепящи мерки – предоставяне на месечна подкрепа по чл.70, ал.1 от ЗХУ със срок до 01.02.22г., издадена и процесната Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г. Същата е обжалвана от лицето, което останало недоволено от размера и началния срок на отпуснатата финансова подкрепа пред директора на РДСП С. – град, който я е отменил като незаконосъобразна, тъй като към момента на произнасянето му все още за К. няма влязло в сила ЕР на ТЕЛК и помощта изобщо не се следва. Преписката е върната на Директора на ДСП - Л. за предприемане на действия по компетентност, като в резултат е издадена нова Заповед за спиране на месечната финансова подкрепа, до влизане в сила на окончателен съдебен акт във връзка с предприетото от К. обжалване на Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г. пред АССГ. С решение №62/06.01.2021г. по дело 6682/20г. АССГ отхвърля жалбата за нищожност на Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г., но ВАС обезсилва това решение с Решение №10642/20.10.2021г и връща делото на АССГ за ново разглеждане. В резултат е образувано настоящото дело № 10784/21г. по описа на 11 състав. С определение №8746/09.11.21г. с мотив, че първоначалният акт Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г., на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“- Л. е отменена изцяло от горестоящия орган и преписката е върната за ново произнасяне, т.е. не подлежи на оспорване пред съда, тъй като по силата на чл.98, ал.2, изр.2 от АПК на оспорване подлежи първоначалният акт, само ако жалбата пред горестоящия орган е отхвърлена, на основание чл.159, т.1 от АПК настоящият състав е оставил жалбата без разглеждане и е прекратил делото. С Определение №3430/12.04.2022г. по дело №2809/22 ВАС е отменил определението на АССГ за прекратяване и е върнал отново делото за продължаване на съдопроизводствените действия, като е подчертал, че предмет на оспорване е освен заповедта от 22.04.20г. и отменелото я Решение №22-РД06-0076/19.05.2020г. и АССГ следва да се произнесе дали решението на горестоящия орган подлежи на обжалване тъй като след отмяната въпросът не е решен по същество, а се връща преписката на директора на ДСП – Л.. Искане се от ВАС произнасяне досежно обстоятелството дали Решението на РДСП - С. – град подлежи на съдебно оспорване, респективно при разглеждане на спора по същество да бъде извършена проверка за неговата валидност и законосъобразност.

След насрочване на делото в о.с.з. на 10.10.2022г. процесуалният представител на ответника е поискал от жалбоподателя да уточни кой административен акт оспорва, тъй като заповедта от 22.04.20г. е изцяло отменена. Адв. Ж. от името на жалбоподателя е изискал да се представи заповед №ЗСП/Д-С-ЛЮ/9/22.01.2020г. (на лист 28 от делото), с която е предоставена по чл.9 от ППЗСП месечна социална помощ за допълване на доходите от 54,75лв., считано от 01.01.2020г. В същата собственооръчно жалбоподателят е записал, че е консултиран за възможността да кандидатства за финансова подкрепа. След като се е възползвал от тази възможност са му отпуснали помощ в намален размер със заповедта от 22.04.20г., от която не е доволен и иска да се отмени или да му дадат пълния размер. Заповедта е постановена при невлязло в сила решение на ТЕЛК. От изявлението на адв. Ж. става ясно, че след влизане в сила на решението на ТЕЛК му е изплатена помощта, но по друга заповед и в друг размер, а помощта по обжалваната в това дело заповед е спряна.

Във връзка с изпълнение указанията на ВАС, Съдът констатира, че видно от протокола от о.с.з. от 20.09.2021г. по ахд №5653/21г. пред Върховния административен съд адв. Ж. е направил следното изявление: ... доверителят ми е искал съдействие, тъй като се бави вече трета година преосвидетелстването му пред ТЕЛК и той е поискал помощ, тъй като ответникът е заинтересована страна, участваща в производствата по ТЕЛК да съдействат пред ТЕЛК да се разгледа по-бързо неговата процедура по преосвидетелстване, тъй като е без пенсия в един много дълъг период. Тази негова воля неправилно е разбрана като е издадена тази заповед, с която са приели, че той има влязъл в сила ТЕЛК 50% и са отпуснали помощи, които той не е претендирал, тъй като няма влязъл в сила административен акт от ТЕЛК и НЕЛК, а производството е висящо и по този начин претендираме, че е въввлечен в това административно производство, по което той не е инициатор, не е желал да се развие по този законов ред на материалния и на процесуалния закон, и затова обжалваме, макар да е бил положителен отговора, че му се отпуска помощ, той не иска тази помощ, защото към момента няма основание за отпускането ѝ, а е искал да бъде приключена тази процедура пред ТЕЛК по преосвидетелстването му, за да може да си получава инвалидната пенсия, в случай, че му бъде определен процент и реалната помощ.“ Пред настоящия съдебен състав (протокол от о.с.з. от 21.11.2022г.) адв. Ж. заявява: Предметът на делото е незаконосъобразност и нищожност на заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП от 22.02.2020 г. и Решение № 22-РД06-0076/2020 г. И решението и заповедта смятаме, че са нищожни.

При установения по-горе предмет на спора и съгласно указанията в Решение №10642/20.10.2021г. на ВАС, Шесто отделение, от правна страна съдът намира следното:

Изявленията на жалбоподателя и неговия довереник адв. Ж. пред различните инстанции и състави, разглеждали досега спора са противоречиви. От една страна се твърди, че на К. са отпуснати помощи, които не е претендирал, макар да е подал на 17.03.2020г. подписано от него заявлението – декларация, което поставя изцяло под съмнение правния му интерес да води това съдебно производство, от друга К. бил останал недоволен от размера и датата на отпусканите му с оспорената заповед помощи, които не желал. Въпреки тези неясноти, съдът счита, че К. е имал правен интерес да обжалва заповедта. Директорът на ДСП - С. – град обаче, не е решил спора по същество, а след като е преценил, че не са налице основания за предоставяне на

помощта и специализираният отдел към дирекция СП - Л. не е следвало да изготвя индивидуална оценка на потребностите въз основа на ЕР на ТЕЛК №0579/26.02.2020г., което е отменено от НЕЛК, е върнал преписката за ново произнасяне, с указания при новото произнасяне Директорът на ДСП - Л. да съобрази, че заявителят няма валидно ЕР на ТЕЛК, което да поражда права по ЗХУ. Това означава, че индиректно му е указал и резултата от произнасянето – пълен отказ за отпускане на финансова подкрепа по чл.70, т.1 ЗХУ, което като резултат от обжалването пред горестоящия административен орган е влошило положението на жалбоподателя. Поради това, настоящата инстанция, след подробното изясняване на спора в проведените открити съдебни заседания приема, че е налице правен интерес от оспорване на Решение № 22-РД06-0076/2020г., с което заповедта е отменена. По аргумент от чл.98, ал.2 и чл.145, ал.2 от АПК, първоначалният административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, когато жалбата срещу него пред по-горестоящия административен орган е отхвърлена, а в случая не е така. Т.е. жалбата е недопустима по отношение на Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г., на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“- Л., тъй като тя е отменена от горестоящия орган (както е прието в отмененото определение №8746/09.11.21г. на същия състав) и допустима по отношение частта, в която се иска прогласяване на нищожност или отмяна като незаконосъобразно на Решение № 22-РД06-0076/2020г на Директора на ДСП С. – град.

След като приема за допустима жалбата в посочената част, съдът констатира, че Решение № 22-РД06-0076/2020г. има диспозитив, който изобщо не отговаря на мотивите му. С диспозитива постановен на първа страница от решението се „ОТМЕНЯ Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП от 22.02.2020г на упълномощено от директора на ДСП – Л. длъжностно лице, с която по реда на чл.70, т.2 от ЗХУ е отпусната месечна финансова подкрепа в размер на 15 на сто от линията на бедност“.

Според чл. 70 от ЗХУ право на месечна финансова подкрепа по чл. 69, т. 1 имат хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст, както следва:

- т.1. от 50 до 70,99 на сто степен на увреждане - в размер 7 на сто от линията на бедност;
- т.2. от 71 до 90 на сто степен на увреждане - в размер 15 на сто от линията на бедност;

С оспорената пред директора на ДСП С. – град заповед, (находяща се на лист 30 от делото на АССГ 7 състав, който първоначално е го е гледал) се отпуска месечна финансова подкрепа по чл.70, т.1 – т.1.: за един месец от 01.03 до 31.03.2020г.; т.2.: от 01.04.2020г. до 28.02.2022г.

В конкретния случай не може да се говори за нищожност на акта, тъй като такава би била налице при особено съществена тежест на нарушението. Налице е пълно противоречие между мотивите на решението и неговия диспозитив, но порокът не е до такава степен радикален, че да доведе до нищожност, а е основание за отмяна като незаконосъобразно на решението. Съгласно константната съдебна практика, липсата на компетентност на органа при издаване акта и неспазване на предписаната от закона форма, както и липсата на правно основание за издаването му винаги сочат на нищожност на акта, докато останалите пороци следва да се преценяват във всеки конкретен случай по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган.

Във връзка с допуснатите, както от решаващия орган, така и от издателя на

заповедта пропуски в хода на административното производство, следва да се укаже на административния орган да ползва при подобни случаи и процесуалната възможност по чл. 91, ал.1 от АПК - в 7-дневен срок от получаване на жалбата административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите страни.

С оглед решаване на конкретния спор, с цел процесуална икономия и защита правата на социално слабо лице, каквото се явява жалбоподателят, съдът счита, че след отмяната на незаконосъобразното решение на горестоящия орган, следва да изпрати преписката на административния орган, който е издал първоначалната заповед за процедиране по реда на чл.91 от АПК, при съобразяване с оплакванията на жалбоподателя и данните по делото, че претендираната помощ вече е изплатена по друга заповед.

Тъй като жалбата се явява основателна, на жалбоподателят се дължи присъждане на адвокатско възнаграждение, поискано по реда на чл.38, ал.2 от ЗАдвокатурата /в хипотезата на материално затруднено лице/, което съдът определя, съобразно материалния интерес по чл.8, ал.1, т.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията ѝ към датата на подаване на жалбата в размер на 300 /триста/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София - град, 11 състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима жалбата, в частта ѝ срещу Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г., на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“- Л., с която са отпуснати както следва: по т.1 месечна финансова подкрепа по чл.70, ал.1 от ЗХУ от 25,41лв., считано от 01.03.2020г. до 31.03.2020г. и по т.2 месечна финансова подкрепа по чл.70, т.1 ЗХУ в размер на 25,41лв., считано от 01.04.2020г. до 28.02.2022г.

ОТМЕНЯ по жалба на И. А. К. Решение №22-РД06-0076/19.05.2020г. на и.д. директора на РДСП С. – град

ИЗПРАЩА преписката на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“- Л. за преразглеждане на въпроса и произнасяне в 7 дневен срок от получаването по реда на чл.91 от АПК.

ОСЪЖДА РДСП С. – град да заплати на адвокат А. Н. Ж. адвокатско възнаграждение в размер на 300 / триста/ лева на основание чл.38, ал.2 от ЗАдвокатурата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане.

СЪДИЯ:

